

kunde man tænke sig, at Spritfabrikkerne kunde yderligere forhøje Priserne. Saaledes ere Konsumenterne udsatte for at komme til at svare mere og mere til Fabrikkerne, og det er Penge, som kunde være indgaaede i Statskassen og maaske ogsaa burde være indgaaede. Og dette er sket blot efter en Beslutning af de Herrer Spritfabrikanter, der i Forvejen ere saaledes situerede, som det fremgaar baade af Kursen paa Aktierne og Udbyttet af dem. Det forekommer mig at være et Forhold, som Lovgivningsmagten burde tage sig af, da Brændevinen er en af vore gode Indtægtskilder, og det ogsaa er paaregnet, at den skulde forhøjes som Kompensation for andre Ting.

Jeg mener altsaa, at i det hele er den glimrende Finanstilstand ikke et Vidnesbyrd om, at Erhvervslivet i vort Land svarer dertil, og det Erhverv, som spiller den største Rolle her i Danmark, og som burde ligge os alle mest paa Hjerte, er selvfølgelig Landbruget, fordi det er — det er sagt saa tit — gennem Landbruget, at vi have den store Eksport til Udlandet. Skønt jeg jo ikke agter andet end anbefale denne Finanslov, som den foreligger, kan jeg dog ikke holde den Bemærkning tilbage, at set fra et Landbrugsstandpunkt er det ikke egentlig meget, Finansloven yder. Det er, naar man ser paa, hvorledes disse Penge, der ere tilovers, anvendes, klart. Der anvendes over 1 Mill. Kr. til Udvidelse af Stationer. Mig forekommer det nu, at Stationsudvidelser kunde man gerne opsætte. Jeg synes, man kunde de allerfleste Steder hjælpe sig med de Stationer, der er. Der er bevilget 2½ Million Kr. til forskellige Arbejder ved Sporene paa Banerne, 4½ Million til rullende Materiel, ½ Million til Dampskibe, alt sammen til Jærnbanevæsenet. Nu er det ganske vist, at Landbruget har ogsaa sin Interesse i Jærnbanerne, men Landbrugets Interesser knytte sig væsentlig til Godstransporten, og vi beklage, at Godstransporten i Stedet for at blive billigere er bleven dyrere; vi have større Udgifter nu til Esbjerg med vort Flæsk og Smør, end vi havde tidligere, og vi beklage os over, at der ikke er flere og hurtigere og bedre Tog netop til Esbjerg. Vi beklage os over, at der ikke er gjort Skridt endnu til den længe paatænkte Midterbane gennem Jyllands Hede, igennem det saakaldte jærnbanelomme Rum, som vi have i det sydlige Jylland, og som er saa stort, at hele Fyn omtrent kunde ligge i det, men der er endnu ikke gjort noget

for at faa en Bane derigennem, som kunde forkorte Udførselsvejen over Esbjerg til det store Verdensmarked med 10—13 Mil for hele Nordjylland. Vi mene, at saadanne Foranstaltninger til Fremme af Eksporten, den vigtigste Indtægtskilde for vort hele Land, hvoraf alt andet afhænger, maa være Nr. 1, naar vi staa og skulle anvende et Overskud paa Finansloven. Delvis skal jeg indrømme, at Landbruget faar sit Gode af, at vi faa nogle flere Jærnbanevogne af den Slags, som Kød- og Flæsketransporten udkræver, men bortset derfra tror jeg egentlig ikke, Landbruget er saa stærkt interesseret i, at man kører saa meget paa Jærnbane. Man har ligesom lokket Befolkningen til at rejse. De rejse nu i en Maalestok, som er ganske forbavsende. Man kommer til at tænke paa, om det egentlig er saa produktivt, at en stor Del af Befolkningen i en stor Del af deres Liv ligger paa Rejse bestandig. Jeg tror, man producerede mere ved at blive hjemme og passe sin Bedrift. Saa er der Udgifterne til Telegrafer og Telefoner og Havne, og endelig er der noget, der ikke maa glemmes. Der udredes en Del Laan til forskellige. Der er der et Laan, som forekommer mig paafaldende. Det er det til Sundbyernes Kommune paa 600,000 Kr. Jeg ved nok, Staten undertiden har laant til Kommuner, men vi have et Lovforslag her om at oprette en Kreditforening for Kommunelaan, saa det forekommer mig, det var mere rimeligt, om denne Forening havde optaget Laanet til Sundbyernes Kommune. I det hele taget beklager jeg kun dette, at der er lovlig lidt for Landbruget. De 200,000 Kr. til Kødeksporten er jo et Fremskridt, og jeg bifalder, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for 8de Kreds, at det ved Ordningen af vor Kødeksport først af alt gælder om ikke at splitte vore Kræfter paa mange forskellige Steder, men kun at bruge de til den Slags Ting bevilgede Penge paa nogle enkelte centrale Punkter, særlig ved Esbjerg. — Jeg beklager, saaledes som det ogsaa er bleven sagt af det ærede Medlem for 7de Kreds, at Skattelovene ikke ere komne videre. Jeg beklager, at Toldloven heller ikke er kommen videre. Jeg ved jo, at Tiden nu er saa langt fremskreden, at vi ikke opnaa noget i den Retning i Aar.

Jeg vil da slutte med Ønsket om, at vi i hvert Fald til næste Aar maatte faa disse Skattelove gennemførte, thi gennem dem vil der i Virkeligheden blive rakt Landbruget en hjælpsom Haand.